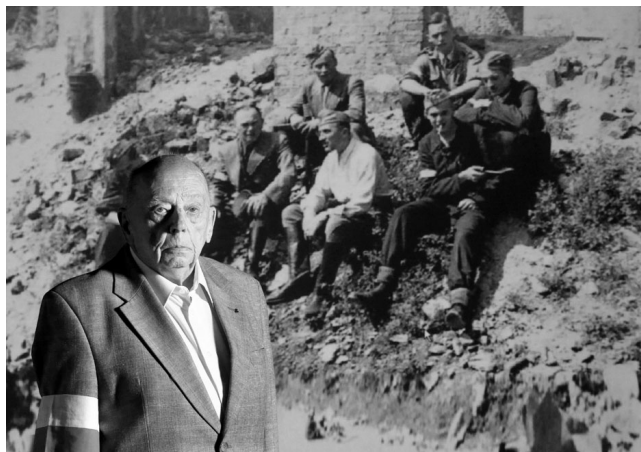

Z żałobnej karty - Krystyn Plewko

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w w dniu 20 września 2019 roku zmarł

Kol. dr inż. Krystyn Plewko,

***wieloletni Redaktor Naczelny i Honorowy Redaktor Naczelny "Przeglądu
Telekomunikacyjnego"***

*Pogrzeb odbędzie się w dniu 27 września 2019 r. (piątek) o godz. 12:00
na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie (Stare Powązki).*

Krystyn Plewko urodził się 13 stycznia 1926 r. w Warszawie w rodzinie o silnych tradycjach patriotycznych. Świadcstwo dojrzałości uzyskał w 1944 r. na tajnych kompletach w Gimnazjum i Liceum im. A. Mickiewicza w Warszawie.

Równoległe z nauką rozpoczął aktywną wojskową działalność konspiracyjną, początkowo w Szarych Szeregach, potem jako żołnierz Armii Krajowej. Powstanie Warszawskie to znaczący rozdział w Jego bogatej biografii. Jako dowódca drużyny ochrony sztabu majora „Zagończyka” (Stanisława Steczkowskiego), dowódcy IV Rejonu Śródmieście Północ, aktywnie uczestniczył w przygotowaniach do Powstania. Po jego wybuchu walczył w śródmieściu stolicy w Kompanii Szturmowej „Stefan”. Za okazaną odwagę został w czasie Powstania odznaczony Krzyżem Walecznych. W późniejszych latach wyróżniono Go wieloma odznaczeniami wojskowymi, w tym nadanym przez Rząd Londyński Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem AK i dwukrotnie Medalem Wojska.

Po kapitulacji Powstania Krystyn Plewko dostał się do obozu – szpitala jenieckiego w

Zeithain w Niemczech (Stalag IVB). Po wyzwoleniu obozu w kwietniu 1945 roku podjął decyzję natychmiastowego powrotu do kraju. Zagrożony aresztowaniem przez Urząd Bezpieczeństwa udał się na Śląsk, gdzie włączył się w działalność Opolskiej Grupy Operacyjnej przy Komitecie Ekonomicznym Rady Ministrów, polegającą na inwentaryzacji i przejmowaniu obiektów przemysłowych od wojsk sowieckich.

Okres studiów rozpoczął we wrześniu 1945 roku na Wydziale Elektrycznym, Oddziale Prądów Słabych Politechniki Śląskiej w Gliwicach. W czasach studenckich podjął pracę w Radiowęźle Gliwickim w charakterze radioelektronika, co zapoczątkowało 60-letni związek z telekomunikacją. Po dwóch latach przeniósł się do Sopotu i kontynuował studia na Wydziale Elektrycznym (Prądy Słabe) Politechniki Gdańskiej. W tym czasie działał w zarządzie „Bratniej Pomocy” studentów Politechniki Gdańskiej, pełniąc funkcję kierownika sekcji informacji i propagandy. Stało się to przyczyną represji politycznych – relegowania z uczelni z tzw. „wilczym biletem”, a zatem uniemożliwiło kontynuację studiów. W Sopocie, a potem po przeniesieniu się do Warszawy, podjął pracę nauczycielską w szkołach zawodowych (do 1952 r.). W latach 1952 – 1953 pracował jako p.o. inżyniera w Biurze Inwestycyjnym Polskiego Radia.

Myśl o kontynuacji studiów była ciągle aktualna. Zataił „wilczy bilet” i podjął studia w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej, gdzie w roku 1953 uzyskał dyplom inżyniera ze specjalnością *teletransmisja*. Pracując dydaktycznie na WSI i naukowo w Katedrze Teletransmisji Politechniki Warszawskiej, kontynuował studia magisterskie i w roku 1959 uzyskał dyplom magistra inżyniera na Wydziale Łączności PW.

Wielowątkowość ponad półwiecznej aktywności Krystyna Plewki potęguje się po uzyskaniu dyplomu magistra inżyniera. Można ją podzielić na pięć płaszczyzn: dydaktyczną, naukowo-badawczą, społeczną, publikacyjną i redaktorską.

Działalność dydaktyczna

Pierwsze doświadczenia dydaktyczne Krystyn Plewko zdobywał już w czasie okupacji, szkoląc podległych mu żołnierzy AK. Po wojnie, w Sopocie (1949 – 1950) uczył matematyki i fizyki w Gimnazjum Przemysłu Rybnego w Sopocie, a potem tych samych przedmiotów w Warszawie (1950 – 1952) w Państwowym Technikum Teletechnicznym. W latach 1953 – 1966 był pracownikiem naukowo-dydaktycznym w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej w Warszawie. Prowadził ćwiczenia z *Podstaw teletransmisji*, a w latach 1962 – 1966 wykłady *Miernictwo teletransmisyjne*. Jednocześnie kierował zespołem 10 laboratoriów oddziału telekomunikacji. W latach 1966 – 1977 prowadził wykłady *Miernictwo teletechniczne*, początkowo jako etatowy wykładowca w Katedrze Telekomunikacji Przewodowej na Wydziale Łączności PW, później, na zlecenie, w Instytucie Teleelektroniki (od 1971 roku Instytut Telekomunikacji). Poza tym zajmował się nauczaniem przedmiotów związanych z telekomunikacją na licznych kursach podyplomowych (m.in. w SGPiS) i zawodowych.

Brał też aktywny udział w kształtowaniu programów nauczania w zakresie telekomunikacji, działając w sekcji studiów technicznych Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego (1964 – 1966) oraz w Zespole Dydaktyczno-Wychowawczym Telekomunikacji przy Ministerstwie Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1977 – 1979).

Za osiągnięcia dydaktyczne był wielokrotnie wyróżniany nagrodami Rektora WSI i Rektora PW, a także odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Działalność naukowo-badawcza

• Politechnika Warszawska

Głównym miejscem prac naukowo-badawczych Krystyna Plewki była Katedra Teletransmisji Przewodowej Politechniki Warszawskiej (1955 – 1970), a następnie Instytut Telekomunikacji PW (krótko występujący pod nazwą Instytutu Teleelektroniki) w latach 1970 – 1980. Tam zajmował się optymalizacją kabli teletransmisyjnych, odtłumikami tranzystorowymi, konwertorami impedancji itp., a także opracowaniem systemów telekonferencyjnych (w tym dla PKP) i problematyką systemów sieci transmisji danych. Prace teoretyczne i konstrukcyjne z zakresu miernictwa danych zaowocowały zbudowaniem wielu przyrządów pomiarowych. Niektóre z nich wdrożono do produkcji w Państwowych Zakładach Teletransmisyjnych, a egzemplarze jednostkowe były używane przy instalacji i eksploatacji sieci transmisji danych. Prace te zaowocowały pięcioma patentami, których Krystyn Plewko był współautorem.

W latach 60. Krystyn Plewko brał aktywny udział w pionierskich pracach Zespołu Transmisji Danych w ramach Państwowej Rady ds. Elektronicznej Techniki Obliczeniowej. W latach 1975 – 1983 uczestniczył w zespole prof. Henryka Śmigieckiego (Katedra Transportu PW) w pracach studialnych dotyczących programów budowy cyfrowej sieci teletransmisyjnej, sieci transmisji danych i sieci ISDN dla potrzeb PKP. Z tej racji w latach 80. był członkiem Sekcji Telekomunikacji i Automatyki Rady Techniczno-Ekonomicznej przy Ministrze Transportu.

Zainteresowanie telekomunikacją i znajomość jej problemów spowodowały uczestnictwo w pracach naukowych, prowadzonych z inicjatywy prof. Witolda Nowickiego. Efektem były liczne memoriały, analizy, prognozy i programy dotyczące rozwoju telekomunikacji w Polsce. Pod kierunkiem prof. Stanisława Bellerta i prof. Stanisława Sławińskiego Krystyn Plewko brał także udział w pracach dotyczących analizy stanu i kierunków badań naukowych w dziedzinie telekomunikacji. Opracowania te były adresowane do władz kraju. Z racji aktywnego zainteresowania tą tematyką był członkiem wielu organizacji: Komisji Zagadnień Rewolucji Naukowo-Technicznej Komitetu Badań i Prognoz „Polska 2000” PAN, Sekcji Telekomunikacyjnej Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, IREST (*Institut de Recherches Economiques et Social es`sur les Telecommunications*), IEEE (*The Institute of Electrical and Electronics Engineers*).

• Instytut Łączności

Pracę w Instytucie Łączności, początkowo na stanowisku adiunkta, rozpoczął w roku 1967. W 1974 roku obronił z wyróżnieniem rozprawę doktorską o tematyce związanej z miernictwem transmisji danych. W niespełna trzy lata później został przez Ministra Łączności mianowany docentem w Ił. Wówczas m.in. zajął się kształceniem kadry naukowej – był promotorem trzech rozpraw doktorskich, recenzentem kilku rozpraw doktorskich, a także inicjatorem wielu przewodów doktorskich swoich współpracowników.

W czasie prawie dwudziestoletniej pracy w IŁ Krystyn Plewko zajmował stanowiska: kierownika Zakładu Miernictwa, kierownika Zakładu Systemów i Sieci Telekomunikacyjnych (potem Zakładu Sieci Telekomunikacyjnych), pełnomocnika ds. naukowych dyrektora IŁ i zastępcy dyrektora IŁ ds. naukowych. To ostatnie stanowisko piastował aż do momentu przejścia na emeryturę w roku 1986. Od roku 1978 aż do roku 1991 był członkiem Rady Naukowej IŁ.

Ogromna wiedza i doświadczenie w dziedzinie telekomunikacji, a także cechy osobowości Krystyna Plewki pozwoliły mu stworzyć kilkudziesięcioosobowy zespół naukowo-badawczy (w Zakładzie Sieci), który opracował nowoczesne narzędzia do optymalizacji sieci telekomunikacyjnych.

Od roku 1971 zajmował się koordynacją prac naukowo-badawczych w dziedzinie polskiej telekomunikacji. W latach 1971 – 1973 kierował Zespołem Zakładów IŁ ds. Programowania Rozwoju Sieci Telekomunikacyjnej. Był również pełnomocnikiem dyrektora IŁ ds. problemu węzłowego *Rozwój jednolitej sieci telekomunikacyjnej państwa: systemy i urządzenia* oraz sekretarzem naukowym zespołu koordynacyjnego tego problemu. W latach 1971 – 1975 kierował podproblemem, a w latach 1976 – 1980 problemem resortowym *Rozwój sieci telekomunikacyjnej państwa*. Działalność ta zaowocowała także opracowaniami dotyczącymi podstaw programowania i koordynowania prac naukowych i badawczych. W okresie pracy w IŁ Krystyn Plewko uczestniczył w międzynarodowej współpracy instytutów łączności. Był także kierownikiem Komisji XVI pn. *Łączy telefoniczne* Krajowej Grupy Ekspertów CCITT.

Działalność społeczna

Mimo rozlicznych obowiązków i zainteresowań, Krystyn Plewko zawsze znajdował czas na działalność społeczną. Działał w Związku Nauczycielstwa Polskiego (lata 1949 – 1965). Przez dwadzieścia lat udzielał się także w spółdzielniach mieszkaniowych jako przewodniczący (lub zastępca) rad nadzorczych. Najdłużej jednak, bo już od roku 1963, był związany ze Stowarzyszeniem Elektryków Polskich. W roku 1964 był kierownikiem naukowym trzyletniego Ogólnopolskiego Wyższego Kursu Telekomunikacyjnego. Jego aktywność w Stowarzyszeniu spowodowała, że w roku 1977 został na okres trzyletni zastępcą przewodniczącego Kolegium Sekcji Telekomunikacji Oddziału Warszawskiego ET, a potem zastępcą przewodniczącego Centralnego Kolegium Sekcji Telekomunikacyjnej SEP. Praktycznym wymiarem tej działalności było inicjowanie i współorganizowanie licznych konferencji oraz sympozjów naukowych i naukowo-technicznych pod auspicjami SEP, PAN oraz IŁ.

Działalność publikacyjna

Wieloraka działalność dydaktyczna i naukowo-badawcza Krystyna Plewki zaowocowała wieloma publikacjami nie tylko naukowymi, ale także popularnonaukowymi. Jest ich wiele (około 180 pozycji): 5 książek, 5 skryptów, 30 artykułów naukowych, 15 artykułów technicznych, 20 referatów wygłoszonych na konferencjach naukowo-technicznych, 25 artykułów popularyzujących naukę i technikę, kilka audycji radiowych i telewizyjnych, 15

raportów i sprawozdań dotyczących prac prowadzonych w Politechnice Warszawskiej i Instytucie Łączności oraz ponad 60 opublikowanych notatek encyklopedycznych i prasowych popularyzujących naukę i technikę.

Działalność redaktorska

Ten obszar działalności Krystyna Plewki jest jedną z wielu Jego pasji. Poważna praca w tej dziedzinie rozpoczęła się w roku 1964 konsultacjami naukowymi w redakcji Wielkiej Encyklopedii Powszechnej. Potem zajmował odpowiedzialne stanowiska redaktorskie jako:

- redaktor naczelny *Problemów Łączności, IŁ* (1975 –1976);
- zastępca redaktora naczelnego (1977 – 1986), a w latach 1987 – 2000 redaktor naczelny *Prac Instytutu Łączności i Biuletynu Informacyjnego IŁ.*;
- członek Rady Programowej *Przeglądu Telekomunikacyjnego i Wiadomości Telekomunikacyjnych* (1973 –1980);
- redaktor naczelny *Przeglądu Telekomunikacyjnego*, czasopisma SIGMA NOT (1980 –1991);
- redaktor naczelny *Wiadomości Telekomunikacyjnych*, czasopisma SIGMA NOT (1991);
- redaktor naczelny połączonych dwóch wyżej wymienionych tytułów w jeden miesięcznik *Przegląd Telekomunikacyjny i Wiadomości Telekomunikacyjne*, (1992 –1994);
- zastępca redaktora naczelnego *Kwartalnika Elektroniki i Telekomunikacji – Electronics and Telecommunications Quarterly* (dawniej *Rozprawy Elektrotechniczne*) czasopisma KEiT PAN.

Jego zaangażowanie w działalność na każdym polu, w tym redaktorskim, kompetencja i perfekcjonizm spowodowały, że także miesięcznik *Przegląd Telekomunikacyjny i Wiadomości Telekomunikacyjne* stały się ważnym źródłem nowoczesnej wiedzy dla wszystkich inżynierów i techników pracujących w szeroko rozumianej telekomunikacji.

W roku 1994 Krystyn Plewko zrezygnował ze stanowiska redaktora naczelnego *Przeglądu Telekomunikacyjnego i Wiadomości Telekomunikacyjnych* ze względów zdrowotnych, lecz Wydawnictwo Sigma NOT powołało Go na stanowisko Honorowego Redaktora Naczelnego, które zajmuje do chwili obecnej.

Za zasługi w wielu dziedzinach działań Krystyn Plewko otrzymał wiele odznaczeń państwowych, resortowych i społecznych: Krzyże Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Srebrny Krzyż Zasługi, Złotą Odznakę Zasłużonego Pracownika Łączności, złote i srebrne odznaki honorowe SEP i NOT, medale pamiątkowe im. prof. J. Groszkowskiego, prof. M. Pożaryskiego, prof. S. Fryzego oraz NOT – im. F. Kucharzewskiego.

Będąc wieloletnim redaktorem naczelnym naszego miesięcznika, Krystyn Plewko stale troszczył się o to, by poziom merytoryczny publikacji odpowiadał potrzebom coraz bardziej wymagającego rynku czytelniczego i o to, by opracowaniom artykułów stawiać coraz „wyższą poprzeczkę”. Było to szczególnie ważne w czasach transformacji ustrojowej, gdy względy komercyjne zaczynające dominować na rynku wydawniczym nie ułatwiały

realizacji tych ambitnych zadań. Ścisłe przestrzeganie stawianych wymagań zaszczebiał współpracownikom i swoim następcom, stając się dla nich wzorem rzetelności i sumienności redaktora naczelnego i wydawcy.

*Biogram opracował:
dr inż. Bogdan Zbierzchowski
Redaktor Naczelny "Przeglądu Telekomunikacyjnego"*